

॥ श्री गणेशायनमः ॥

भर्तृहारि

नाटकनां गायनो.

123

भारती आर्य सुबोध नाटक मंडली भाटे

रयनार स्वर्गस्थ कवीश्वर

बाधल्लुभाई आशाराम ओ.ओ.

छपावी प्रसिद्ध करनार

प्रेमीलाल मूलल्लुभाई ओ.ओ.

भारतभुवन प्रिन्टिंग—अमदावाद.

आवृत्ति १७ भा. प्रत ५ हजार.

(अर्थ स्वाभिवृत्तना सर्व हस्त प्रसिद्ध कर्तांछे कृष्णर करवी

स्वाधीन राप्प्या छे भट्ट तेमनी रत्न सिवले कोष्ठमे

छापवुं छपावुं के भणवुं नहि)

श्री जैन ओडवोकेट प्रि. प्रेस. धीमांटा अमदावादमां

सा. श्रीमन्माल जोडणदासे छापि. ता. १-४-२१

संवत् १९७७.]

[सने १९२१.

मूल्य ४ आना.

८३८५

૨૨-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
અજયભાઈ ડોપીસાઈ-મંત્રક
૯૩૯૫

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૪૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ભવૃત્તિ

વિષય ૬-૧૨૦૪

મોરબી નાટક કંપનીનાં સચિત્ર મોટાં પુસ્તકો.

દરેક કોમની સ્ત્રીઓને સહબોધ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય
પાતિવ્રત્ય પ્રભાવ દર્શક અત્યુત્તમ પુસ્તકો.

સુકન્યા સાવિત્રી નાટક—(રંગબેરંગી આવીસ સુંદર
ચિત્રો સહિત.) મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

મહાસતી અનસૂયા નાટક—(નામદાર ગાયકવાડ
સરકારના કેળવણી ખાતાએ ધનામ તથા લાઈ-
બેરી માટે મંજૂર કરેલું સુંદર ચિત્રો સહિત)
મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

અર્પણર નાટક—(સચિત્ર) મૂલ્ય. રૂ. ૧-૮-૦

આંખરાજ, ત્રિવિક્રમ, ત્રિયાંજન, જગદેવપરમાર, રાણુ-

કહેવી, ચંદ્રહાસ, રાણી રાજસિંહ એ પ્રત્યેકનું

મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦

પ્રેમીલાલ મૂલજભાઈ એ.એ.

લીખા કલ્યાણજીની કું. નું.

તાવનું અકસીર મિદ્યર.

આ મિદ્યર ઇન્ડ્યુએન્સ, ટાલીઆ, આંતરીઆ, મેમેરીઆ અને ખરામ ઝકતુમાં ફાટી નીકળતા સર્વે જાતના ઝેરી તાવ ઉપર શામબાણ અસર કરે છે. કારણ કે તે નાશકારક જંતુઓને નાશુદ્ધ કરવામાં આગાદ છે. આ મિદ્યરના ત્રણ ભાગ લેવાથી એકજ દિવસમાં ગમે તેવો તાવ નાશુદ્ધ થઈ જાય છે. ખીજી કેટલીક તાવની દવાની દવાથી તાવ એકદમ કાઢવા પછી માણસના શરીરમાં ધણીજ અશક્તિ અને સુસ્તી આવી જાય છે, પણ આ દવાથી એવું કશું ખરામ પરિણામ આવતું નથી એ તેની ઉત્તમ ખુખી છે.

તાવ નીકળી ગયા પછી એક અથવા બે વધુ વખત લખેશ્વર ભાગથી અર્ધો ભાગ લેવાથી તાવનો સમુળગ્રો નાશ થશે અને પાછો આવશે નહીં. વધુ વિગત માટે પ્રાઇસલિસ્ટ જુઓ.

બાટલી ૧ ની કીંમત આના બાર.

બહારકોટ, શેખ મેખણ
ખીટ; મણેશવાડીના નાકે,
મુંબઈ.

લીખા કલ્યાણજીની કંપની.
જવાબંધ તથા પરચુરણ દવા વેચનાર.

પ્રમાણીકપણું એજ અમારો સાથો મુદ્રાલેખ છે ?

હિંદની છેલ્લામાં છેલ્લી કારીગરીનું પ્રેક્ષક આપવા
લાયક ચાંદી કામ અને વાસણો.

ઈંગ્લીશ જવેલરી. સોનાનાં ઘડીયાળો.

સોના ચાંદી તથા ઝવેરાતના ફેન્સી દાગીના-
ઓનો નવો શૌર્ય.

ધી ગુજરાત જવેલરી માટં.

ઓર્ડર આપવાથી ખાસ ફેળવાએલા કારીગરોને દાથે જાતી
ફળરેખ નાચે દરેક માલ સુંદર સુશોભિત બનાવવામાં આવે છે.
પ્રોપ્રાયટર.

જવેલર કીશોરભાઈ નરસિંહદાસ પંચાળ.

રીચીરોડ-રતનપોળના નાકે—અમદાવાદ.

બહાર ગામ વી. પી થી મોકલવામાં આવે છે.

સોનાનાં મશીનપોલીસ દાગીનાનો મોટો જથ્થો
હમેશાં તૈયાર હોય છે.

અપ્રેક્ષિતની મોટી ધમાલ હમેશાં ચાલુજ છે !!

નામદાર વાઈસરાય સાહેબ.

બંદાદુરના ઓનરેબલ સરજનન જનરલ મરુદુમ મર હ્યુરીસ
પાર્ટી ડે. સી. એસ. આઈ. એમ. ડી. હારેક્ટર જનરલ ઓફ ઇન્ડિયન
સર્વીસના પ્રમુખ હતા તે રેપ્રેસેન્ટેટિવ ગ્રેડ ક્લાસ વોર હોસ્પીટલ કે
જેમાં મેજર ઓનરેબલ સર ઓફ સ્ટેન્ટ સી. આઈ. ઇ. કલકત્તા તથા
મેજર એ. ઇ. વાલ્ટર, આઈ. એમ. એસ. જેવા મોટા નામાંકિત
સરકારી ડાક્ટરો અને અંગ્રેજ અમલદારો વ્યવસ્થાપક છે તે હોસ્પી-
ટલમાં, સગ્ગ, મદારાજઓમાં, નવાબો, નામદાર સરકારના ધારા સમાન્ય
ઓનરેબલ મેમ્બર્સ, સેશનલ જજો, કન્ટ્રો, મેજર્સ, કપ્ટન્સ, ડેપુટી
હારેક્ટર જનરલ ઓફ પોસ્ટ ઓફિસ, નામદાર ઇન્ડિયા સરકારના
કામસ અને ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ડિપાર્ટમેન્ટના આસીસ્ટન્ટ, સરકારી સીવીલ-
યન ઓફીસર, પોલીટીકલ એગન્ટ, યુરોપીયન સીવીલ સરજન, લેફ-
ટેનન્ટ, આઈ. એમ. એસ. એમ. ડી. ની ડીગ્રી ધરાવનારા મોટા
ડાક્ટર તથા દેશી અને યુરોપીયન અમલદારો અને ગૃહસ્થોમાં બાહ-
શાહી ચાકુતી નામની જગ જાહેર દવા ખંડ વપરાય છે.

બાહશાહી ચાકુતી.

અમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન
કામ રાખે છે. આ રાજવંશી ચાકુતી વીર્ય વીકારના તમામ બાધી
મટાડે છે અને વીર્ય બંધ બનાવી ખૂંડ પુરુષાતન આપે છે. ખરી
મરદાન આપનાર અને નમજા માણસને પણ જીવનની માફક જોરાવર
બનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ બલામણ છે. આ
દવા વાપરવામાં કોઈ પણ જાતની પરેશાની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળીની
કબી એકના રૂ. ૬૬.

ડાક્ટર કાલીદાસ મોતીરામ-રાજકોટ-કાઠિયાવાડ.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीमद् बाघतद्गुरवे नमः ॥

भर्तृहरि नाटकना गाय-१.

भंगणा चरण-

सुत्रधार—

भंगण तमारुं प्रिय छे तमारुं, तमारुं विरूपति नाम—भंगण.
नाटक कणा नाथ करी तव प्रेरी, जगववा हरि आपो हाम—भंगण.
पात्रोनी रचना करे रस होयक, शुद्ध वाणी सुंदर स्थाभ—भंगण.
निर्विघ्न नाथ उतारे आरंभ, प्रार्थना करे पूर्ण काम—भंगण.

नटी—

दीधी अक्षीस नरने नारी अमरुदारी रे,
नारी अमरुदारी रे, सती छे प्राणु प्यारी रे.—दीधी.
कमल नयनी मुખ अमृत बापी,
आणा संसार पुरुषनो हे सुधारी रे. —दीधी.
जेरे कुसंगे कामिनी जगदी,
आ अवतार गया न गळो हारी रे.—दीधी.
पूरण भाग्योदय हरी ने पुरुषनो,
तेतुं धरमार शोभावे सती सारी रे.—दीधी.

चिंगणा—

नारीना दटाक्ष पासे, पुरुष छे सुखाम;
हार भाव करीने, हरीअे पुरुष काम.
आ भकुटीनो विवास, आरे भंड हास;
अधुर वयन भंडगति, नाणे पुरुष पास.

રથને વિષે બાણ કોટી, નર નિવારે શરઃ
આ કટાક્ષ બાણ દાસી, પાડે ચોધ પૂર.

હસીઆ—

૪

આધ ! આપનું શરીર, તરુણ વયનો આગ
યૌવનમાં વેલી સર્વ, કુલી છે અશામ.
અંગ છે સુવર્ણ રંગ, નેત્ર મોહ બાણ;
કમલ મુખ ચંદ્ર પ્રભા ! શું હું વખાણ.
કામ દેવની પ્રિયા જે, નામ છે રતિ;
તેહથી અધિક રૂપ, ધારે મુગ મતિ.
ચાલ આપ ચાલો ત્યારે હસેની મતિ;
આપ જેવા પ્રિયા હોસે, બાગ્ય ભૂપતિ.

ભરૂંહરિ—

૫

કનક વલય તુલનાર, કાળજેરે કોરાયું;
હર મુકાનો હાર, અંતરને એણે સાથું.
આની તુજ મુખ ચંદ્ર ! તિમાહે ચિતરાયે;
વચન મધુરતા સુધાપાન. તુમિ નર થાયે.
યજ્ઞ રાજકાજ મૂઢા અને, જે અત્રે ખેસી રહું;
તો બગડે સિદ્ધાંત રાજની; તરકર જોર વધે બહું.

ધિંગળા—

૬

સદા રહો પાસ પિયુ ! સદા રહો પાસ;
નયનના વિલાસી મારા, સદા રહો પાસ.
સબા વિષે જાઓ પિયુ ! મુકી આ અવાજ
ખાન પાન તજી ખેસું, રહી હું ઉદાસ.

(૯)

પુરુષનો વેષ કરી, રહું હું હજાર;
કહો તો એ કરું પણ, રીતિથી છે દૂર.
એક તન વિષે બેડ, તન બે સમાય;
તુરત તે કરું સ્વામી ! પણ એ ન થાય.
ચંદ્ર ને ચક્રાર સંગ, દીપ ને પતંગ;
મયુર નો ધન સંગ, પ્રીતિતણે રંગ.
હવે બે વિશેષ પિયુ ! રે'શો હુંથી દૂર;
નક્કી પ્રાણ ત્યાગું મારો, જાણો તૃપ્ત ઉર.

ભાર્તૃહરિ—

૭

તારુણી ! તુજથી નથીરે જીદાઈ, શશિવદની સુખ પામું હું
આંહી-તારુણી—
વદન મનોહર તારું લલિતા ! સૌરભ અંગ જનન સુખદાયી.—
શશિવદની.
બકુટી વિક્રમ રિમત અતિ વિભમં, નિરખી પ્રિયા ! બહું
સરવેરે કાંઈ.—શશિવદની.
ત્રણસો સાઠ ત્યાગી તુજનેરે ચાહું, તુજ વિષુ મુજ ક્ષણ કષ્ણ
સમજાઈ.—શશિવદની.

પિંગળા—

૮

પિયુ ! કરના મોજ વિદાસ (૨) વદન અલગ જગ કરત જીદાઈ,
લાઈ, તન મન સખ દુઃખદાયી.— પિયુ !
તુમ જગ જાત સખામે કાંડકર, તલપ તલપ જીવજાત જિ-
રહસે, પ્રેમ પીઝનો મતુર તૃપ મેરે, તુમ ખીન નરવર મેં
હું સદા ઉદાસ.— પિયુ !

ભર્તૃહરિ—

૯

એરી આવું છું પ્યારીરે, રાજ કચેરીમાં જઈ હમણાં;
 હરે રહત તનુ રમ્ય, તનુ રમ્ય પ્રિયવિરહ દુઃસહ દુઃખ ઝપટ
 વિકટ—આવું છું.

પ્રેમ અપાર જ ન્યારે તમારો,

પિંગળા—.....ત્યારે શું જાઓ છોડી ?

ભર્તૃહરિ—ધર્મસિનપર જઇને આવું, પ્રજા સુખ દુઃખ જાણી—આવું છું.

પૂર્વ જન્મની પ્રીત તમેથી

પિંગળા—... .. ખરું કહો છો સ્વામી !

ભર્તૃહરિ—સ્થિતિ રાજની જવું; જાણવા, શી છે ન્યાય ખામી—આવું છું.

પિંગળા—

૧૦

સમ ખાધને કહી દો ? કંથે આવશે પાછા અહીં કંથ !

વિરહ વેદના થોડી, કરશે જાણુ છો પ્રીતિ પંથ.

રમણ ચરણનું ચિત્તમાં, રાખી બેસી રહું છું રે પ્યારા !

રહું નામ રાજજી, જરૂર જણાવેરે ઇશ્વર મારા.

કૃષ્ણાકુંભારી—

૧૧

એ તો એવાં બોલે છે ધરી ગુમાન;

મોઢે કરાવું હું, ચાલો પ્રમાણ.

કપટ જળ પિંગળા છે એના પ્રાણ;

પૂરી તમેને રાખે છે આ સ્થાન—એતો.

બહાર નવ આવવા દીએ ધડી એક;

આવે તો થાય છે મોટી ખેંચ તાણ.

ચાલો કચેરીમાં મોઢે કરાવું;

હાથ ચાલે બોલે છે સુષ્યું કાતો કાન.—એતો.

(૧૧)

શ્રી યો—

૧૨

આરતી તારી ઉચરીએ, નિરંજન ! આરતી તારી ઉચરીએ
 સર્વવ્યાપક તુજ ચૈતન શક્તિ, વર્ણન શું તેતું કરીએ;
 શુદ્ધ હૃદયથી જોરે આરાધીએ, તો ભવસાગર તરીએ.—નિરંજન
 યોગ યગન સમાધિ ધરી ધ્યાને, લક્ષ વિષે નવ કરીએ;
 અઠગગતિ પરાપાર પિતૃ તારી, વાણીયા શુંરે વિસ્તરીએ—નિરંજન
 રચના યથાયોગ્ય આરે જગતની, મહિમા તારો ઉર ધરીએ;
 દાન વચન પ્રભુ ! અદ્વ સ્વીકારો, કાળ્યે કથન શું કરીએ.—નિરંજન

ભર્તૃહરિ—

૧૩

જન્મ્યો જગમાં ત; વૃથા જન્મ્યો !
 જેને કામ મૃગાર પીઝાન નહીં—જન્મ્યો
 મૃગનયની નિતાંબ ન સ્પર્શ કર્યો કદી;
 આયુષ સર્વ અસાર થઈ.—જન્મ્યો
 જે સુખ નાર વિલાસ વિષે રહ્યું,
 તે સુખ અન્ય વિષે જ નહીં.—જન્મ્યો.

ભર્તૃહરિ—

૧૪

પ્રિયાકા સમાગમ સખસે હે પ્યારા.
 રતિકે શ્રમસે પરશ્વેદ મિંદુ, માતો શોભત હે તારા;
 ભારી નિતાંબ પરી ઉર ઉપર, અંગે ચંદનકી મારા.—પ્રિયકા

ભર્તૃહરિ—

૧૫

એક નારી જગતમાં પ્યારી; કમળ વદની પ્રિય ચંપક વરણી-નારી,
 કમર પાતળી ચરણ ઉપકતાં, સ્તનો ભારે લયકાતી;
 કુમ કુમ કદલી ગૌર નવોદા, મૃદ ગમની શ્રમ ખાતી.—એક.

(૧૨)

રુમઝુમ ફરતી હસતી રંભા, અંગ મરોડ ખતાવે;
રાજ મહેલને વિના એ પ્રેમદા, કહો કોઈ શોભાવે ?—એક.

સ્વર્તુહરિ—

૧૬

કરી નહોત જો વિધિએ કામિનીને,
રચી નહોત જો ચાંદની જામનીને;
ભરી નહોત જો રૂપથી ભામિનીને,
રટી હોત માળા તદા રામનીમેં.

પિંગળા—

૧૭

જા સખી ! તું વેગે બહેલી, લાવ અશ્વપાલ;
યાર વિના કામે બ્યાકુળ, ચઢધું હું બેઢાલ
મોલું એથી મન માફ, રાખું તેથી યારી;
હવ જહાન એ છે મારો, મુણ સખી પ્યારી.

મધુરવદંતી—

૧૮

અહહ બાપ ! એહ તર્ક, નથી ધટિત આપ;
અતિ પવિત્ર આપ સ્વામી, શીદ ધરો છો પાપ.
નોચ સંજ યારી તેમાં, ફળ નથીરે સાર.
મુગ થઇને શું કરો છો, કાર્ય આ નહારું.

પિંગળા—

૧૯

મારી સાથે શું છે વારો ધર્મ તું વિચાર,
અશ્વજાળા સઘ શોધી, જોળી લાવ યાર.
મૂર્ખ મેટો એ છે પણ, જણે જોમ વિકાસ;
એના સમ મુખ કદી, મળે ન સ્વામી પાસ.

મધુરવદંતી—

૨૦

પવિત્રતાનો ધર્મ ત્યાગ, કાં કરો છો બાપ !
 દિલ દીધેલ સ્વામી સાથે, ના રાખો બુદ્ધાધ.
 જો કદાપિ નૃપતિ જાણે, આવું દુષ્ટ કામ;
 કુળ માતું ખોદી કાઢે, ભૂપ પુણ્ય રાજ.

પિંગળા—

૨૧

આમ વિચાર વિના શું ખોલે, પ્રીત ધરી દસી તુજને મેં રાખી.—આમ.
 કપટ તજીને ગુમ જણાવું, મદનની મોજ તું મેં ભાખી.—પ્રીત.
 જોરે વિશેષ ખોલી તો તુજને, કરીશ ખેલાલ હું આરોપ નાંખી.—પ્રીત.

મધુરવદંતી—

૨૨

કોપ શીદ કરો છો બાપ ! આત્મા શિર ચઢાવું;
 પણ મૂર્ખથી ચારી કરી, રહેશેરે પસ્તાવું.
 બર્તણ્ડરિ દેશ પતિ, ગુણી વિધાવંત;
 તેવા પ્રાણનાથ તજી, આવી મૂખો ખંત.

પિંગળા—

૨૩

સુણ સખી જાય છે તું, તેડવાને દામ;
 એમ નહીં આવે યાર, મૂર્ખ શિરતામ.
 ભોજનની લાલચે એ, આવશે સતામ;
 માટે એવું કહી એને, લાવ વગર દામ.

મધુરવદંતી—

૨૪

એમાં કહેવું નહીં પડેરે, બાપ મુને કાંઈ;
 યુક્તિ સરવ જાણું સાચી, આપ નામ ગાઈ.
 આટલો મેં વખત કાઢ્યો, આપ કરી પાસ;
 મારી એ પ્રતીતિ કેમ, રાખો નહીં ખાસ.

અકુરવદંતી—

૨૫

કામ છે દુષ્ટ વિકારી, અહા ! પ્રભુ કામ છે દુષ્ટ વિકારી.
 ઈંદ્ર સમાન પતિ આતિ સુંદર, અશ્વપાલથી છે મારી—અહા !
 ત્રણસો ત્યાગી એકજને ચાહે, તેના ચિત્તમાં છે જાન છીનાળી.—અહા !
 ધિક્ક બાધ તુજને ધિક્ક તારી બુદ્ધિ, વિપરીત વાત વિચારી.—અહા !

અંક ૨ જો.

ભાર્તૃહરિ—

૨૬

રાખી રાણીને મૃત્યુ માંદારે, ફળ ખાવું શું મારે ! (૨)
 હૃદયે ખાઈ તો પ્રિયા પાછળ, જુરી જુરી દિન જાયરે.—ફળ.
 એની પ્રીતને રંગે જીવું છું, એના વિના ઘડી નવ જાયરે.—ફળ.
 માટે આ આપું પ્રાણ પ્યારીને, કરું અમર એની કાયરે.—ફળ.

ભાર્તૃહરિ—

૨૭

ફળ એક વિપ્રથી 'મૃત્યુ', પ્રિયા ! મોરીરે.
 પ્રાશન આનું કર પ્રીતેથી, દુઃખ તવ મૃત્યુનું ટળ્યું.—પ્રિયા.
 નર ના નારી આ ફળ ખાતાં, અમરતા પામે એ ખરું.—પ્રિયા.

પિંગળા—

૨૮

પિયુ ! ફળજ સુંદરે, પ્રાશન આપ કરો પિયુ ! મારા—પિયુ.
 આપ અમર થઈ તખ્તે બિરાજો, પ્રગલ્ભિત પિયુ કરશો;
 હું છું નાર અમર શું થાઈ, અરજ મારી હર ધરશો—પિયુ.

ભાર્તૃહરિ—

૨૯

લગની તુજથી લાગી, પ્રિયા ! મારી લગની તુજથી લાગી.
 તુંને ચક્ષુથી દેખું ત્યાં સુધી, હૃદયે જીવું બહાગી.—પ્રિયા.

(૧૫)

તારો વિયોગ થયે તુર્ત પામું, ખેઃ હું થઇરે અમાગી.—પ્રિયા.
તે માટે તુજને અમર હું ચાહું, જ ન કદી મુને ત્યાગી.—પ્રિયા.

પિંગળા—

૩૦

માયો મારો છે, જે શોખી પૂરો તેને ફગ આ તો દેશું—માયો.
અમર થશે છેલ્લ પારજ મારો, આપશે સુખને વિદ્વાત—માયો.
એને મળ્યા વિશ્વ દિન એક વીતે, ચિત્ત મારું થાય છે કદાપ્ત—માયો.

વક્રમ—

૩૧

એશું બોલો છો । વિવેકી બ્રાતા ભરથરી;
એ શું વદો છો વડીલ, જીભથી કરી.
એ શું કહો છો માતૃ પિંગળાનારે પ્રભુ;
મુજ વિષે આવી બુદ્ધિ આરાધો શંભુ.
સમુદ્રે મર્યાદા બ્રાત, હજી મૂકી નથી;
અગ્નિની શિખારે બ્રાત, અધો ગમ્મ નથી.
સૂર્ય માંહે અંધકાર, હજી થયો નથી;
સિંહણ સુત તુજ ખાવાને, હજી ગયો નથી.

વક્રમ—

૩૨

ભરથરી બ્રાતા ! વિચારીને તમે, કરો હું ઉપર કોપ.
વિશ્વ અપરાધે, (૨) તમે વદો વચન આરોપ—ભરથરી.
હો શિર છત્ર, (૨) નવ લોપું નીતિ ધર્મ;
બંધુ પત્ની મમ માત છે, કેમ કરું અવિહિત જ કર્મ—ભરથરી.
કટુ વચન બાણ, (૨) શિરપર મૂકો માં આપ;
આમળ વાત વિચારતાં, માધ ! પામશો પશ્ચાત્તાપ—ભરથરી.

વિક્રમ—

૩૩

મુણ્ણુ ઓ જીત બરથરી જૂપ ! ઉજોની તારીમાં ન રહું રે;
 રાખ ચતુરાઈ રહે હવે ચૂપ.—ઉજોની.
 હવે માળવાનું અન્ન નહાં ખાઉં;—ઉજોની.
 વગે અરણ્યમાં ચાલ્યો હું તો જાણી.—ઉજોની.
 ધિક્કધિક્ક લપટાણો મતિ મંદ;—ઉજોની.
 ફટ ફટ સમજ્યો ન નારી ફંદ.—ઉજોની.
 ફરથો પિંગળાના પાપી પંજ માંલ;—ઉજોની.
 વાગે ત્યારે સંભારજો તેના ધાય.—ઉજોની.
 ચાલ્યો જાણી સાચો ક્ષત્રિય ધરી હામ;—ઉજોની.
 તારી ઉજોનીમાં રહેવું હરામ.—ઉજોની.

દુર્બોધા—

૩૪

રાખને હવે મૂક શેખી, જાણું છું તારું,
 જાણું છું હું તારાં કામ, ધર બર્ચું છે લઈ ઇનામ;
 તું તો ખાય છે બધું હરામ, એવું નથી મારું.—રાખને.
 હું તો લઈ છું લહેર કરાવી, તેથી આઘને મન બાવી;
 જોજો મૂકું તને કઢાવી, કરું દિલ ધાર્યું.—રાખ

મધુરવદંતી—

૩૫

રાંડ ખોલ મુખ વિચારી, ધિક્ક તેં તો ક્ષિપરી છે જારી.
 તારું જુકું થાશે બારી, તારી ખુવારી તો થાવી;
 રાજ રાણીને જૂલાવી— રાંડ ખોલ.
 રાંડ તેં તો આદ્યું બાણું જ અહીં નીચ કામ,
 હામ હામ અનીતિ તમામ, લૂણ હરામ ખોળ્યું નામ;
 બાગી જા તું કાણું મુખ સંતાડે ધિક્ક નહારી—રાંડ ખોલ.

(૧૭)

કળાવતી—

૩૬

અમરદળ મળ્યું, તેનું શું દિલે ધર્યું;
મારે ખાવું કે ન ખાવું હા,
વસ્તુ કીમતી ધણી છે આ;
એમાં વિચાર કરો લગાર, ખાઓ ન પાધરું—તેનું,
આ ભવે ગુણિકા નાર હું,
ફળ ખાઇ સદા તેવી રહું;
કોઇને દઇએ દ્રવ્ય લઇએ, એ ખરેખરું—તેનું.
ત્યારે એવો એક ભૂપતિ, ભર્તૃહરિ છે ઉજ્જેનીપતિ;
એહ ભૂપ છે અનુપ, જઇ તેને ધરું ચાલો,
જઇ તેને ધરું—અમર.

મધુરવદંતી—

૩૭

દિલથી તમ નોકરી કરીએ ખાઇ ! ખાઇ હો હું થી સૌ સચવાએ,
અધી ખિજમત આપની જળવાએ;
સારુંજ નજરે ન જોઈ કાંઈ— દિલથી.
ધણો અનર્થ હવે તો થાયે, નિર્દોષી પણ માર્યા જાયે;
શીઠ રુકસત આપો છો ચાઇ.— દિલથી.

મધુરવદંતી—

૩૮

રાખો રાખો તરછોટો શું આ વાર;
આગળ ફળ જોજો આનારે.
આવી ચાલમાં જોશો રે, શું છે સાર—આગળ.
ધિક્ક જોખન જોરમાં ભૂલ્યાં ભાન—આગળ.
નીચ નરને ક્યો છે, દિલજન—આગળ.
રાજ હંસણી થઇને, શોધ્યો કાગ—આગળ.

(૧૮)

કુળ ઉપર લગાડયો, કાળો હાથ—આગળ,
માળવાના મહારાજ પરમાર—આગળ,
તેનાં રાણી દાણીયાથી રમેા જર—આગળ,
સોંપી લંપટના હાથમાં લગામ—આગળ,
ધિક્ક ધિક્ક બુદ્ધિ બગડી તમામ—આગળ,
હવે નવ રહું થડી આણે હામ—આગળ,
આવી નોકરી છે આજથી હરામ—આગળ.

પિંગળા—

૩૯

વિનતિ સુણતા જાઓ સ્વામી ! કહું છું તમને :શિશ નામી;
કહું જ કીધું થઇ મેં કામી, પ્યારા સ્વામી રે.
ફિટકારી જાઓ હુંછું પાપી, જાઓને મારું માથું કાપી;
આગ અંગ માહે વ્યાપી.—પ્યારા.
સોખતમાંથી સંકટ પડ્યાં, સુખ લલાટેથી ખડ્યાં;
પાપ પુરવનારે નડ્યાં.—પ્યારા.
હાય મુજને મૂકી ગયા, શું સદાય અગગા થયા;
કોઇ દિ નહીં એ લાવે દયા.—પ્યારા.

અંક ૩. જો.

ભર્તૃહરિ—

૪૦

ઝીયકુ મનવા ધિક્ક ધિક્ક હે,
મેરે બડી ઉસકે મન ઠીકહે.—ઝીયકુ.
જીને સંગે મેં રાત દિનોકું.
લપટ રહ્યા સો અલીક હે.—ઝીયકુ.
રાજ તજ અમ શિવકું રટનાં,
એહી તરન ભવ શિખ હે.—ઝીયકુ.

ભર્તૃહરિ—

૪૧

જે ચપળાને ચિંતવું નિશ્ચિન, તે મુજથી બેદિલ રહે રે—જે.
 બહે ભામિની જાણો સાચી, નથી થયી એ સાચી રે;
 કોઈ ઉપાયે કરો યત્ન પણ, કામ પ્રકટતાં કાચી રે—જે.
 એક જ કામની ઇચ્છા એને, એકજ સુખની ધ્યાસી રે;
 જેર હૃદયમાં મુખમાં અત્રત, જણાશે જુઓ તપાસી રે—જે.

ભર્તૃહરિ—

૪૨

અયે કમળત પિંખળા તેને, બહોત દગા દીયા;
 બાઈ જેસા બાઈ મેને, દેશ નિકાલ કીયા.—અયે કમળત.
 તેરેપર ઇતબાર રખા, તેં ખુરા કીયા;
 જન્મ મેરા આજ તે ખરામ કર દીયા.—અયે કમળત.
 નિર્દોષ મેરા બંધુ, માલવ દેશસે ગયા;
 નહાર કઠોર નારી જાત, દિલ મેં નહીં દયા.—અયે કમળત.

ભર્તૃહરિ—

૪૩

સુતવિત્ત નારી બવનં પરિવારા;
 હોહિં જહિં જગ ખારહિં ખારા.
 અસ વિચારિ જીવ જગહુ તાતા;
 મિલહુ ન જગત સહોદર બ્રાતા.
 યથા પંખ બિનુ ખમ અતિ દીના;
 મણિ બિનુ શણી કરીવર કર હીના.
 અસ મમ જીવન બંધુ બિનુ તોહી;
 જો જહ વૈ જીવાવૈ મોહી.
 જહ હોં અવધ કવન મુખ લાઠ;
 નારી હેતુ પ્રિય બંધુ ગંવાધ.

અર્પણરિ—

૪૪

હોહો અભિમાન માન અમતો મનરા મેરા હોહો અભિમાન.
રાજ પાટ સખ જૂઠું જાતો, ક્યું તું હોત હેરાન;
નારી પ્યારી નહીં હે તેરી, મત કરનાં ગુમાન; માન.—અમતો.
જૂઠી પ્રીત જગતકી દેખી, મત જૂઠે નાદાન;
બાહીર રંગ રૂપકું દેખી, મત હોનાં ગુલતાન; તાન.—અમતો.
ચલ જંગલમેં ભેખ ધરેંગે, તજ જગત તોશન;
જગત સ્વપ્નસે જાગત હોગ, ગુરુસે લેનાં જ્ઞાન; જ્ઞાન.—અમતો.

પ્રેમાન—

૪૫

તું ચલે કદની પેહરકે, હમકું કીયા કીરકે હવાસે ?
તું ચલોગે ઇત આગુપેં, હમ પીરે ખીખકે પ્યાલે;
રાજા! મત કરના એસા, તેરા પ્યાર દિલું સાલે.—તું.
બે હાલ કરકે સખકું પ્યારા! અપ ભેખના લે;
એસેં ચલકે ઇલાસે, ક્યું ગલેમેં તોક ડાલે.—તું.

પિંગળા—

૪૬

અરર સ્વામી રે! શું હવે કરું, અતિ નિષિદ્ધ મેં, કર્મ આચર્યું;
શિયજ ભંગમાં, પાપ ના ગણ્યું, સુખ અખુટ મેં, આપતું હણ્યું.
દીયર વિક્રમા, નિર્મળા મતિ, તું વિષે થઈ, દુષ્ટ હું અતિ;
મન ગમ્યાં સદા, ભોગવ્યાં સુખો, ક્યમ સહ્યાં જશે રાનનાં દુઃખો.
સૂરજ આથમ્યો, માળવા તણો, ઉચરતા બધે, ત્રાહરે જનો;
થઈ ઉજેનીરે, તું અનાથરે, કકળતો રહ્યો, સર્વ સાથરે.
કમળ મુખને, શ્યામ મેં કરી, કુળ લજવીયું, ના ગઈ મરી;
રૂપ બળો અરે, શું કરું હવે, કુરૂપ તો થયું, કામને દવે.

હવે હઠી મને, બાળી નાંખતું, જનની પૃથ્વીરે, વા સમાવ તું;
અરર શું કરું, ક્યાં જઈ પડું, મરણ સહાય થા, આવી દુકું.

મધુરવદંતી—

૪૭

ભાવી થનાઈ તે થયું, હવે શોક ના કરો તમે બાધરે મારાં.
જોખન જોરે તો બૂદ્યાં, નેત્ર તે સમે ન ખુલ્યાં;
કામાંધ થઈને દુલ્યાં, દુભાવ્યા ભરથાર ધ્યાગ.—તમે.
મિથ્યા ન થાએ કીધું, ઝેર ઉપાડીને પીધું.
સાચા સ્વામીને દુઃખ દીધું, ભર્યા પાપના ભારા—તમે.
શોક બાધરે ત્યાગો, હરિ ધ્યાન માંહી લાગો;
હવે પાપ મારી માગો, કીધાં કર્મ જે કાળાં.—તમે.

પિંગળા—

૪૮

શૃંગારમાં હુમાનીતી, તમે જ મને;
પિયુને તળવનાર વેરી, અલંકાર—શૃંગાર
હીરા મોતી જડીત્ર કંકણ દૂર જાઓ;
પોખરાજ રત્નદાર અદ્રશ્ય જ થાઓ.—પિયુને.
જરિયન સાડી ચૂડામણિ બળી જાઓ;
ડપ દેહીનું બળીને આખવત્ થાઓ —પિયુને.
અરે કાંપ મૂક્યો મૂજ હૃદયમા કાપ;
અરે બાળુબંધ ઉપજાવ્યો તમે તપ—પિયુને.
શ્વેત વસ્ત્ર સાડી દાસી લાવ તું આ વાગ;
પ્રભુને શરણ થવું ઉતારી શૃંગાર—પિયુને.
શિવજી ભંગના પાપ થકી મુને મથ!
મુકત કરશે દીનાનાથ અરપું એને શિવ.—પિયુને.

શ્રીગીએ—

૪૯

કરો નિરંજન ધ્યાન; નાથ તુમ કરો નિરંજન ધ્યાન.
સદા તુમ ભણો ભેખકે જ્ઞાન, રટો તુમ ગુરુ મચ્છંદર નામ.—નાથ.
કેકડ તુમ કરો કુટીયા પાન, સમાધિ સુખકી લે નિશાન—નાથ.

ભરતહરિ—

૫૦

દેખા નહીં કષ્ટ સાર જગતમેં દેખા નહીં કષ્ટ સાર;
મોહ ગિમેં મત લપટો ચારો, દેખા નહીં કષ્ટ સાર.
ચોદ ચોકડી રાજ મીસે પત, ત્રજાકા નહીં પાર,
ભોગ ભોગતે ઈંદ્ર અપ્સરા, તૃપ્તી નહિ લગાર;
તેની નહીં લગાર— જગતમેં.

બુઢા રંગ રૂપમેં ભૂલી, કીડા કરત ગમાર,
રૂપ વીર્ય બલ નાથ હુવા તમ, નહીં હે અપત્ની નાર;
નહીં હે અપત્ની નાર— જગતમેં

ધ્યાત્રી મેરી જાની પિંગળા, હુમ રહા એક તાર,
તોળી કીયા કૃતધની રાણી. અશ્વપાલકું ચાર;
અશ્વપાલકું ચાર— જગતમેં.

અશ્વ બખતકા એહી તમાશા, દુઃખહે અપર પાર,
બેશક ઈસ્કા ત્યાગ કરો તુમ, ફેર પરતાના ચાર;
ફેર પરતાના ચાર.— જગતમેં.

એહી ભરતહરિ નાર બરુસેં ભૂલી હુવા ખુવાર,
એહી ભેખસેં, જગત શિખ દઉં, નવ હુમે સંસાર
નવ હુમે સંસાર.— જગતમેં.

હાસીઓ—

૫૨

હાય ! કેમ આ સહેશે ઉઝેની રંડાપો, સહેશે ઉઝેની રંડાપો;
 ધણી થઈ છે રાજજી માફ રાખો. હાય.
 બાણ લક્ષ માળવાના છે સ્વામી ! કામ કોડીલા રુપે ન ખામી;
 ગૌર અંગે ભરૂત શી જામીરે—હાય કેમ આ સહેશે ઉં.
 એક બાણુ ફૂળ તમારી રુએ, ચંદ્રકળા ચોધાનં નીર ચૂએ;
 બાપુ ! સૂખે ન આજ કોઈ સુવેરે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં.
 મહેલ મહેરં વિલાપ છાયો છે, પવન શોકનો સવળે વાયો છે;
 કળકળતાં બાઈઓ ને બાઈઓ છેરે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં.
 ખાધે લટકાશી ભગવી આ ઝોળી ! આઝ્યા વસ્ત્ર ક્યાં ગેર ઝમોળી ?
 હાય ! હૈયામાં પ્રકટાવી હોળીરે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં
 નથી વિક્રમભાની કંઈ આશા, કીધા કરમે એવારે તમાશા;
 એણે ખીજં જંગલ ક્યાંઈ વાસ્યારે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં
 ધણી નોધારાં અમને કરો માં, આલું અલુધાર્યું પગલું બરો માં;
 જોગી જીવતાં ચિતામાં ધરો માં રે.—હાય કેમ આ સહેશે ઉં

પિંગળા—

૫૨

અલેક જગાકે દારે ખડો જોગી !

એ સ્વામી વિના અન્ય ન કોઈ, આઠો માગણ મમ ભોગી—૪ ક.

પિંગળા—

૫૩

ધિક્ક યુવા ધિક્ક મુજને, ધિક્ક કામ વિકારજી,
 જેણેરે બૂલાવી મુને સત્યથી, ક્યાં નીચ વિચારજી;
 એખરે ઉતારો રાજ બરબરી.
 કામા કરોરે રાજ રંકે હું, નારી અગ્નિ જાતજી,

અન્ય વખત આવું નહીં કરૂં, લાજ્યા માતને તાતજી;
બેખરે ઉતારો રાજ ભરથરી.

ભાર્તુહરિ—

કપટ રૂપી રાણી પિંગળા ! એ શું બોલે વચનજી,
રાજરે તજ્યું તુજ કારણે, બે વિચારીને મનજી;
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.
તુરે ખોટી ખોટું રાજ છે, ખોટો સારો સંસારજી,
અલખ જગાવું વન એકલો, જેથી પામું ઉદ્ધારજી;
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.

પિંગળા—

રહોતો રાજ રસોઈ કરૂં, જમતા જાઓ રવામી નાથજી,
ક્ષીરરે નીપળવું ક્ષણ એકમાં, જમીએ આપણુ સાથજી;
બેખરે ઉતારો રાજ ભરથરી.
મઢીરે કરાવું રંગ મહેલમાં, રાખું ગુપ્ત અવાસજી,
જેમરે જાણે નહીં જમતમાં, સાધો જોગ રહી પાસજી;
બેખરે ઉતારો રાજ ભરથરી.

ભાર્તુહરિ—

મહેલરે તારાને રાણી શું કરું, કેવો ગુપ્ત અવાસજી,
ક્ષીરરે ભોજન મૈયા કયા કરૂં, નથી ભોજની આસજી,
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.
વાસી જમલના જોગી અમે, નહીં આમમાં વાસજી,
વિષની વેલીથી અજગો રહું, નહીં નારીનો પાસજી;
મિલ્લા દેને મૈયા પિંગળા.

પિંગળા—

ભગવાં જોઈ રાજા બરથરી ! દાવાનળ દિલ ચાચજી,
માઈ કહો ન મારા કંથજી, લાગે દેહમાં લાચજી;
બેખરે ઉતારો રાજા બરથરી.

અર્ધહરિ—

વધુરે શું વડું મૈયા પિંગળા ! કરું અરે દેટસો ઉચાજી,
બધુરે જોવોરે બંધુ તભ્યો, માર્યો વચનતો મારજી;
હરેરે રાજાને મૈયા હું શું કરું.

પિંગળા—

વાંકીરે વિધાતા મુને જીલરી, લખીયા ભેખ તે લલાટજી,
આનુરે પ્રાયશ્ચિત દવે હું શું કરું, મારમ આપો પૂરો માતજી,
બેખરે ઉતારો રાજા બરથરી.
ત્રણસો નારીરે અન્ય આપની, માલવપતિ મહારાજજી,
એકને કારણે એને નવ તજે, પાપી પિંગળાને કામજી;
બેખરે ઉતારો રાજા બરથરી.

અર્ધહરિ—

મોહ છોડી દે મૈયા પિંગળા ! પ્રીતે કર સંતમંગજી,
સગુરે નથી રે કાષ કોહનું, આ સંસાર પતંગજી;
બિક્ષા દેને મૈયા પિંગળા.
દેતીહુંતો બિક્ષા દે મુને, નહીંતર કરું ગૃહ ત્યાગજી,
મુરજી મારારે રાષે થશે, આલી જાવ જમાતજી;
બિક્ષા દેને મૈયા પિંગળા.

સાચી સંદેશના વગેરે-- ૫૪

રાજાજી! જંગલમાં ભલે તમે જાઓ;
પ્રથમ અમને ચારીને, સુખીયારે થાઓ.
દીધો જોગી વેષ, સુકોમલ દેહ;
એકા એક અમને, જાને દીરો છેક.
શું છે અપરાધ, અમારો કદો ?
વિનારે સખામ, પ્યાગ દિવને દોહો.
ગળે નાખું હાથ, જોગી પ્રાણનાથ;
અમો છું પતિવ્રતા, તમારી સંગાથ.
તો જેણી ગહીયું, ચાલીયું સંગ;
વતર અમારાં જાને કરો છો ભંગ.

અભિપ્રાય—

૫૫

અહો રિયુ! માગ, થાઓ ન ન્યાત જંગલમાં જઈ;
જાઓ નરેશ, વિધવા વેષ, આ વયમાં દષ્ટ—અહો.
દીધો તો દોષ, આણું છું મહાલ હમણાં હું પ્રિયા;
જોગી સ્વરૂપ, ધારીને ભૂપ, આવ્યા છો અહીંયાં—અહો.
શીઘ્ર સંતાપો, કાળજી કાપો, પ્રીત ગયા ભૂલી;
શૃંગાર છાંડું, તપસ્થા માંડું, ઝુરી ઝુરી મરું હૂલી—અહો.

હંચાકુમારી—

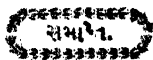
૫૬

પિતાજી! આ કોપ તમે શો કરો;
જોગી વેષ આપું! શીઘ્રને ધરો.
મરી ગઈ છે માવ વળા જાઓ તાવ;
પિતા જોશ કોતી છે, ઓરમાન માવ.

ન આપી કરી આપુ ! જાણી નહીં;
પિતા પાછળ નહીં જવું, હું તો સહી.

કૃષ્ણાકુંભારી—

મુણો મારા ખ્યારા પિતા ! હું છું દીન પુત્રી તમારી.
ખ્યાર તજીને ભગવાને કીધાં, કાણે લડે કોડે હો;
વગવશે હું છું કુંવારી, મુણો મારા ખ્યારા પિતા.
અરજ પુત્રી કરમા ધારે, શિરછત્ર શું જોઇ સચરેલ
વનમાં વિસારી;—મુણો મારા ખ્યારા પિતા.

એક ઉત્તમ ધર્મગ્રંથ ! તુર્તજ આજક ધવા પત્ર લખે !

જગત વિખ્યાત સ્વામી વિવેકાનંદના સદ્ગુરુદેવ

શ્રીરામ કૃષ્ણ.

પરમહંસ.

(એમનું વિસ્તૃત, રંગીન ચિત્રો સહિત જીવન ચરિત્ર ૭૫૦-ઉપદેશામૃત સહિત ચીકણા બહા કામળા શકુ પુરું પૃષ્ઠ ૮૨૫) લેખક:—

ડાહ્યાભાઈ રામચંદ્ર મહેતા.

મૂલ્ય—રૂ. ૨-૮-૦ પોષ્ટ ખર્ચ જુદું.

કથરાવતાર જમવાન શ્રીરામકૃષ્ણ પરમહંસ—જેઓ જગદ્વિખ્યાત સ્વામી વિવેકાનંદના સદ્ગુરુદેવ હતા તેમનું, પ્રત્યેક મનુષ્યોને અમૂલ્ય બોધક અને સિક્ષાપદ થઈ પડે એવું વિસ્તૃત જીવનચરિત્ર હજી સુધી પ્રકટ થયું નહોતું, તે ઘણાં બંગાળી પુસ્તકો તથા જીનાં અપ્રાપ્ય બંગાળી માસીક પત્રોના આધારે લખવામાં શ્રીરામકૃષ્ણદેવના જન્મસમયથી તે અંત પર્વત અનેલા અલૌકિક ચમત્કારીક બનાવોનું વર્ણન બહુ સુંદર રીતે લખાયેલું છે. આફ્રીકા માટે મૂલ્ય શીર્ષાંગ ૪ પેન્સ ૬ નો પોસ્ટ ઓડર મોકલવો. સર્વ પત્રવ્યવહાર.

ડાહ્યાભાઈ રામચંદ્ર મહેતા.

વ્યવસ્થાપક—સસ્તી વાર્તામાળા, દાણાપીઠે નવોવાસ.

અમદાવાદ.

લીજા કલ્યાણલુની કંપની.

લેહીને શુદ્ધ કરી શક્તિ અર્પનાર

આ થો ડી ડ.

રેડજેમીકા-સાસાંપરિલા

શરીરમાં બમડેલા લોહીથી તબીયત સુસ્ત થઈ શરીર તથાતું
જીવ છે, જેથી એ રિશતમાં અનેક દરદોનો હુમલો વારંવાર થતા
કરે છે, આવા પ્રસંગે બીજા ઉપાયો કરતાં લોહી સુધારવા માટેનો
સફળ અસરકારક ઈલાજ આયોડીડ રેડ જેમીકા સાસાંપરિલા, લોહી
સુધારવામાં અન્યથા જેવી દેવી હોતો મેળવે છે. કીંમત બાદલી
એકનો, રૂપીઆ દોઢ અને રૂપીઆ અઢી.

એ સિવાય બીજા તમામ જાતનાં દરદોની અકસીર દવાએ
અમારી કંપનીમાં મળે છે, જેનું પ્રાપ્તસાધરૂ વાંચી ઉપયોગી દવા
મંગાવી અનુભવ લઈ ખાતરી કરો.

બહારકોટ શેખ મેમ્સ
રૂઢી, મલેશવાડીના
નાડે, - મુ બક.

} લીજા કલ્યાણલુની કંપની.

લીખા કલ્યાણજીની કંપની.

ગાન્ડીવ એન્ટી-ફેમેટીક બામ.

(એક ઘણાજ અસરકારક અને હાલકારક મલમ.)

આ મલમ શરીરે ચોળવાથી સંધીના જેવો દુઃખદાયક રોગ થોડા સમયમાં નાબુદ થાય છે. પક્ષવાત, ધુમરી, અને ઘનુર્વા સરખા રોગને આ મલમે મટાડ્યા છે, હાથ પગનું રહી જવું, શરીરના કોઈ પણ અવયવ ઉપર એકદમ સોજો ચઢી આવવો, સ્ત્રીઓના કેટલાક બચકર રોગો જેવા કે સુવાવડ અને ગર્ભાશયના રોગો થઈ ગયા પછી ઠમ્મર અને પગ ગ્રસાઈ જવા તથા શરદીને લીધે શરીરના અવયવોનાં બચકર ચિન્હો જેવાં કે જડખું ઉધાડું રહી જવું, ઠાંત ખીલી ખેસી જવી, હાથ પગ ખેંચાઈ જવા તથા માથામાં કોઈ પણ પ્રકારથી દુઃખાવો થવો વગેરે જાતનાં તમામ દરદોને આ મલમ તાત્કાલિક રીતે હાયદો આપી, જ્ઞાનતંતુની નખખાઈ દૂર કરી, અશક્ત શરીરમાં શક્તિ લાવી, ઠંડા પડી ગયેલા શરીરમાં શુદ્ધ ગરમી ઉત્પન્ન કરે છે અને મંદ પડી ગયેલા લોહીને ગતિવાળું બનાવે છે.

આ શોધ એક વિદ્વાન અને સુપ્રસિદ્ધ અનુભવી બાહોશ ડક્ટરે કરેલી હોવાથી આ મલમ ઘણો જ અકસીર અને ફતોહમંદ નિવડ્યો છે.

કીંમત શીશી એકના આન ૯) અને મોટી બાટલીના આ. ૧૨.

ખદારકોટ, શેખ મેમજી
ફટીટ;મણેશવાડીના નાકે
સુખેશ.

લીખા કલ્યાણજીની કંપની

જાહેર ખબર.

નીચેનાં પુસ્તકો મોરબી નાટક કંપનાનો બ્યાં મુકામ હોય ત્યાંથી તથા મુંબઈમાં બુકસેલર એન. એમ. ત્રિવાદીની કુપતી ડે. કાલ્યાદેવ રોડ અને અમદાવાદમાં મહાદેવ રામચંદ્ર જાગૃતીની દુકાનેથી તથા વડોદરામાં બુકસેલર મોહનલાલ મનસુખરામ ડે. લહેરીપુર દરવાજા પાસેની દુકાનેથી શેઠડી કીમત મોકલી અગર વેલ્યુપેપલ પાર્સલથી મંજાવી લેવાં.

મુકન્યા સાવિત્રી (સચિત્ર) ૧-૮-૦

સદર ખાચન... ૦-૨-૦

ભવંદાર નાટક મોટું. (સચિત્ર) ૧-૮-૦

સદર ખાચન... ૦-૨-૦

સત્યા અનરૂપા નાટક મોટું

(સચિત્ર) ... ૧-૮-૦

સદર ખાચન ... ૦-૦-૦

ચાંપરાજ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

રાજસિંહ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

રાણકદેવ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

ત્રિવારાજ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન. ... ૦-૨-૦

ત્રિવિક્રમ નાટક ટું. ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

જગદેવ પરમાર નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ખાચન... ૦-૨-૦

ચંદ્રહાસ નાટક મોટું ... ૧-૦-૦

સદર ખાચન ... ૦-૨-૦

કંસવધ નાટકનાં ખાચન. ... ૦-૨-૦

વીરબાળા નાટકનાં ખાચન ૦-૨-૦

દેવયાની નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨-૦

રાજતરંગ નાટકનાં ખાચ ૧ ... ૦-૨-૦

વિશ્વવિજયનાં ખાચ .. ૦-૨-૦

સરસ્વતી નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

બુદ્ધદેવ નાટકનાં ખાચ ... ૦-૨

મદાલસા નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

અંબરીષ નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

જાવિપ્રાબલ્ય નાટકનાં ખાચન ૦-૨

શંખીઝણિ નાટકનાં ખાચન ... ૦-૨

પુનર્જન્મ નાટકનાં ખાચન ૦-૨

બલિરાજ નાટકનાં ખાચન ૦-૨

પ્રેમીલાલ મૂલજભાઈ એ.આ.

